

Minden katolikus felelőssége az egyház erősödésében vagy gyengülésében, hitünk terjedésében
Prédikáció: Zürich, 2022. júl.3., Évközi idő 14. vasárnap, C év

A mai evangéliumban halljuk, hogy Jézus másik 72 apostolt, tanítványt is kiválaszt. És nem a 12 apostolról van itt szó, hanem másik 72 apostolról. Nagyon elgondolkodtató ez, hogy mit jelentett ez akkor, és mit jelent most. A 12 apostol teljesen megváltoztatta addigi életét, és Jézust követték mindenhová, és egész életüket Jézusnak szentelték. A 72 másik apostol az egy nagy szám. Jézust sokan hallgatták, látták, és közülük választotta ki a 72 embert. Ők nem tartoztak a belső körhöz, és talán nem voltak annyira elszántak, mint a 12 apostol, akik végül is vértanúk is lettek. De ezt a 72 embert is küldi Jézus. Ez a 72 is elég lelkes volt Jézusért, ahhoz erre küldeni tudja őket! Ez a 72 tehát döntött már Jézus mellett, nem csupán hallgatták őt.

Jézus tudta, hogy saját maga mindenhová nem jut el. Az Ő üzenete, tanítása, amit a földre hozott, csak akkor jut el másokhoz is, ha sokan segítenek benne. A 12 apostol kevés.

Mit jelent a 12-es szám? A teljességet akarja jelölni. Nemcsak 12 hónap van, az 1848-as forradalomnál 12 pontot állítanak össze, a görög-mitológiában 12 főisten van, a római jogban és Amerikában még ma is 12 esküdt van a bíróságon. A Bibliában is a zsidóknak 12 törzse van és ezért Jézus 12 apostolt választott. Egy jó és ütőképes csapatot választott Jézus. De épp a mai evangélium megmutatja, hogy ez kevés.

Mit jelenthet akkor a 72-es szám, miért éppen még 72 apostolt választott Jézus? Szimbólikusan kell értenünk: a Bibliában ez a szám a népek teljességét jelenti, a népek össz-számát, az egész világot.

És ebből Jézusnak két szándéka is talán kiolvasható:

- egyrészt nemcsak az ő kis csapatának (a 12 főnek) a feladata, hogy üzenetét továbbadják, hanem mindenki feladata, aki őt hallgatja és őhöz jött.
- másrészt ebben már az is benne lehet, hogy a föld minden emberéhez küldi Jézus a benne hívőket

Mit jelenthet ez ma?

A 12-es szám például megjelenik sok ország katolikus egyházában, hogy normál esetben 12 képviselőt válasszanak egy plébánián a hívők a pap köré. Legyen a papnak egy jó kis csapata, akik segítenek. Őket nevezzük Képviselő Testületnek, Egyháztanácsnak, nálunk Missziós Tanácsnak. De ez kevés, mert Jézus ügye nem fog láthatóvá válni, ha csak ez a kis csapat tevékenykedik. Szükség van még másik 72 emberre. Jézus korában ezek az emberek voltak azok, akik határozottan döntöttek mellette. Ma kik ezek az emberek? Az egyház szándéka szerint a megbérmáltak, vagyis a bérmálkozással jön el az a pont az ember életében, amikor dönt a katolikus hite és Jézus mellett (ezért nem szabad gyereket bérmálni...). **Tehát ma a 72 ember a megbérmált keresztények, vagyis mindenkire az egyházközségből. Ha ők is megteszik, amire Jézus kéri őket, akkor valósul meg Jézus terve.** Akkor láthatunk valamit az egyes településeken, hogy milyen jó a katolikus plébánia. Ha mindenki nem teszi meg, amire Jézus küldi őt, akkor kevésbé lesz jó az a katolikus közösség. Óriási tehát minden katolikus felelőssége.

A héten Churban voltam, 3-4 napos továbbképzése volt a kerület papjainak, teológusainak. Az ottani papnevelő intézetben voltunk elszállásolva. Én most másodsorra voltam ott. És ahogy az ebédlőben voltunk, láttam a szép régi falakat, festményeket, úgy megelevenedett előttem a múlt. Milyen érdekes lehetett, amikor még ez az ebédlő tele volt papnövendékekkel és együtt ettek.

Akkor még egyforma papi ruhában, reverendában voltak. Én nem szoktam a múltról ábrándozni, de ezt most olyan jó volt elképzelni. És ezen gondolkodtam az egyik nap. Másnap megosztottam az ebédlőben ezt másokkal. És olyan jó volt hallani, hogy van köztünk valaki, aki erre még emlékszik is. Pfarrer Alfred Böni, a St. Gallus plébánia plébánosa, Schwamedingen-ben. És kértem, hogy meséljen. Elmondta, hogy szép élményei vannak, amikor még 55 fő készült itt a papságra, és együtt voltak, a professzorokkal együtt ebédelték itt az ebédlőben is.

De aztán egyre kevesebb lett a papnövendék. Mindig kevesebb. Egyházmegyénkben most 10 papnövendék van, ez elosztva 6 évre. A legszomorúbb a helyzet St. Gallen egyházmegyében: 0 papnövendék van a 6 éves képzésben. (2021-es statisztika)

Sok oka van annak, hogy egyre kevesebb a pap. Most csak egy szempontot emelek ki a mai üzenet miatt. Eszembe jutnak azok a beszélgetések, ahol több papnövendék arról beszélt, hogy családtagjaik nem örültek annak, hogy ők papnak készülnek és le akarták őket beszélni. Vagyis a családok, a hívők hozzáállása is döntő tud lenni.

Utána néztem a **statisztikáknak**. Megnéztem egyházmegyénk és az én magyarországi egyházmegyém (Vác) statisztikáját. És megdöbbentő felfedezést tettem.

Megkérdeztem Pfarrer Alfred Böni-t az ebédlőben ennél a beszélgetésnél, hogy mit gondol, miből van nagyobb hiány: hívőkből vagy papokból. Ő kapásból azt válaszolta: hívőkből. És a két statisztika összehasonlításából én is erre az eredményre jutottam. Míg váci egyházmegyében: az ott élők 55%-a katolikus és egy papra kb. 3000 hívő jut, addig a churi egyházmegyében: az itt élők 33%-a katolikus és egy papra kb. 1300 hívő jut. Vagyis: ahol élünk, ott túl kevés hívő jut egy papra, vagyis **nagyobb a hiány a hívőkben, mint a papokban**. Hívőhiány van.

Jézus kevésnek találta a 12 apostolt. Ma is kevés, ha csak a papok hirdetik az evangéliumot. A papok nem tudnak megbírkózni azzal, hogy az egyházmegyénk 67%-a nem katolikus (és ebből még lehetjük a reformátusokat). Mindegy ezért, hogy a papok nőtlenek-e vagy sem, semmit sem ebből a szempontból, úgyse tudnának többet tenni. És először nem több papra, hanem több hívőre van szükség!

Mit tett Jézus, amikor hívőhiány volt? A 12 apostolon kívül még 72-őt küldött hirdetni az evangéliumot, vagyis mindenkit.

Ma úgy fogalmazunk, hogy a keresztségben, különösen a bérálásban megkaptuk Jézustól ezt a feladatot.

Ezért ma az az első **feladatunk**, hogy magába nézzen minden katolikus: én hogyan tudom Jézus tanítását, katolikus hitemet továbbadni és hirdetni.

A következő feladatunk, hogy eljövünk ide az Úr elé, itt vagyunk és imádkozunk, hogy teljesíteni tudják a katolikusok a feladatukat, mert ha nem teszik, az egyház gyengül; ha megteszik, akkor erősödik. Most lett számomra is jobban világos, hogy az egyház terjedésében, egy egyházközség létében milyen nagy szerepe van a hívőknek. (Persze fontos a pap, a testület is, de nem helyettesítik a hívők szerepét, küldetését).

És ez a harmadik feladat: egymásban erősíteni ezt a feladatot, felelősséget, hogy Jézus küld mindenkit. Egyházunknak is rendszeresen küldenie kell tehát a híveket (ld. pl. mise végén lévő küldetés...)

Feladat: Gondolkozzunk együtt: mit jelent a hétköznapiakban, hogy küldetést kaptam Jézustól? Én hogyan tudom ezt megvalósítani a konkrét helyzetekben?